സമാന്തര മുന്നറിയിപ്പുകൾ - നമ്പർ നാല്

വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിത്തറകളും മറവിയുടെ അപകടവും: പ്രവചനത്തിലും ചരിത്രത്തിലും നിന്നുള്ള പാഠങ്ങൾ

Jeff Pippenger
2023-08-08

> ആർക്കാണ് അവൻ ജ്ഞാനം ഉപദേശിക്കുക? ആർക്കാണ് അവൻ ഉപദേശം ഗ്രഹിപ്പിക്കുക? പാലിൽ നിന്നു വേർപെടുത്തപ്പെട്ടവർക്കും മുലകുടിയിൽ നിന്നു മാറ്റപ്പെട്ടവർക്കും.
>
> നിയമത്തിനു മേൽ നിയമം, നിയമത്തിനു മേൽ നിയമം; വരിക്കു മേൽ വരി, വരിക്കു മേൽ വരി; ഇവിടെ അല്പം, അവിടെ അല്പം:
>
> കാരണം തടങ്ങുന്ന അധരങ്ങളാലും മറ്റൊരു നാവാലും അവൻ ഈ ജനത്തോടു സംസാരിക്കും. അവൻ പറഞ്ഞതു: “ഇതാകുന്നു നിങ്ങൾ ക്ഷീണിതന്മാർക്ക് വിശ്രമം നല്കുവാൻ ഇടയാകുന്ന വിശ്രമം; ഇതാകുന്നു പുതുക്കൽ.” എങ്കിലും അവർ കേൾക്കുവാൻ ഇച്ഛിച്ചില്ല.
>
> എന്നാൽ യഹോവയുടെ വചനം അവർക്കു കല്പനമേൽ കല്പന, കല്പനമേൽ കല്പന; വരിയിന്മേൽ വരി, വരിയിന്മേൽ വരി; ഇവിടെ കുറച്ചു, അവിടെ കുറച്ചു എന്നിങ്ങനെ ആയിരുന്നു; അവർ പോകുകയും, പിറകോട്ട് വീഴുകയും, തകർക്കപ്പെടുകയും, കുടുക്കിൽപ്പെടുകയും, പിടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു. യെശയ്യാവു 28:9–13.

യെശയ്യാവിൽ നിന്നുള്ള ഈ വാക്യങ്ങൾ ഹബക്കൂക്കിന്റെ പട്ടികകളിൽ വീണ്ടും വീണ്ടും അഭിസംബോധന ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ, ഇപ്പോഴത്തെ ചർച്ചയിലേക്ക് ചേർക്കുന്നതിനായി, ഈ മുമ്പത്തെ വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു രണ്ടുബിന്ദുക്കൾ മാത്രം ഞാൻ സ്പർശിച്ചാൽ മതി. ഈ ഭാഗം ഒരു പരീക്ഷയിൽ പരാജയപ്പെടുന്ന ഒരു ജനത്തെ കാണിച്ചുതരുന്നു; കാരണം അവർ “പോയി, പിന്നോട്ടു വീണു, തകർന്നു, കുടുക്കപ്പെട്ടു, പിടിക്കപ്പെട്ടു.” ദൈവം ആരെ “പഠിപ്പിച്ചു” “ജ്ഞാനം” അഥവാ “ഉപദേശം” “ഗ്രഹിപ്പിക്കാൻ” ശ്രമിക്കുമെന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു പരീക്ഷയിൽ അവർ പരാജയപ്പെട്ട ജനമായിരുന്നു. അത് ജ്ഞാനത്തിന്റെ വർധനയെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയിരുന്ന ഒരു പരീക്ഷയായിരുന്നു; അതിനാൽ ദാനീയേൽ പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായത്തിൽ ജ്ഞാനികളെയും ദുഷ്ടന്മാരെയും വേർതിരിച്ച അതേ പരീക്ഷ തന്നെയായിരുന്നു അത്; എന്തെന്നാൽ സകല പ്രവാചകന്മാരും യോജിച്ചും ലോകാവസാനത്തെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയും ചെയ്യുന്നു. ദാനീയേൽ പന്ത്രണ്ടിൽ “ജ്ഞാനികൾ” ഗ്രഹിക്കുന്നു; എന്നാൽ “ദുഷ്ടന്മാർ” ജ്ഞാനത്തിന്റെ വർധനയെ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.

യെശയ്യ ാവിന്റെ ഭാഗത്ത ിലെ ജനങ്ങ ൾ “യഹോവയുടെ വചനം” കൊണ്ട ു പരീക്ഷ ിക്ക പ്പെ ട്ട ു; എന്ന ാൽ “അവർ അത് കേൾക്ക ാൻ ഇച്ഛ ിച്ച ില്ല .”

തള്ള ിക്ക ളഞ്ഞ ആ ്രപത്യേ ക "യഹോവയുടെ വചനം," "ജ്ഞ ാനത്ത ി
വർധനയെ "മനസ്സ ിലാക്ക ാൻ" അവരെ അനുവദിച്ചേ നേ,
്രപവാചകചരി്രതങ്ങ ളെ ശരിയായി സമന്വ യിപ്പ ിക്കേ ണ്ട വിധം
നിർവചിക്ക ുന്ന ബൈബിളിലെ നിയമമായിരുന്ന ു. യെശയ്യ ാവിന്റെ
ഭാഗത്ത ിൽ വീഴുന്ന വർ, ഒരു ്രപവാചകചരി്രതം മനസ്സ ിലാക്ക ുന്ന ്തിനായി
ആ രേഖ "ഇവിടം അല ്പം, അവിടം അല ്പം" എന്ന ു തേടേണ്ട താണെന്ന
തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന നിയമത്തെ നിരസിച്ച ു. അവർ തള്ള ിക്ക ളഞ്ഞ
പരീക്ഷ ണം സൃഷ്ട ിച്ച യഹോവയുടെ വചനം, ഇവിടെയും അവിടെയും
നിന്ന ് ്രപവാചക രേഖകൾ തിരഞ്ഞെ ടുക്ക ുകയും, തുടർന്ന ് അങ്ങ നെ
തിരഞ്ഞെ ടുക്ക പ്പെ ട്ട ്രപവാചകചരി്രതരേഖകളിൽ ഒന്ന ിനെ അതേ
വിഷയത്തെ അഭിസംബോധന ചെയ്യ ുന്ന മറ്റ ു
്രപവാചകചരി്രതരേഖകളോടു സമാന്ത രമായി നിരത്ത ുകയും ചെയ്യ ുന്ന
രീതിയായിരുന്ന ു. ഈ രീതിയിൽ രേഖമേൽ രേഖ വെക്ക ുന്ന തിനുള്ള
്രശമത്ത ിന്റെ വിജയം, ്രപവാചകവ്യ ാഖ്യ ാനത്ത ിന്റെ യഥാർത്ഥ
നിയമങ്ങ ൾ ്രപയോഗിക്ക ുന്ന തിനെ ആ്രശയിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ു. "്രപമാണങ്ങ
ആയിരിക്ക ുന്ന ആ നിയമങ്ങ ളും കൂടിച്ചേ ർക്ക പ്പെ ടേണ്ട വയാണ്; അവ
ബൈബിളിനകത്ത ് ഇവിടെയും അവിടെയും കാണപ്പെ ടുന്ന ു.
പരീക്ഷ യിൽ പരാജയപ്പെ ടുന്ന യെശയ്യ ാവിന്റെ കന്യ കമാർ, അവർ
മറക്ക രുതായിരുന്ന മുഖ്യ കാര്യ ത്തെ മറക്ക ുന്ന തുകൊണ്ട ാണ് അങ്ങ
ചെയ്യ ുന്ന ത്; അതായത്, ചരി്രതം ആവർത്ത ിക്ക ുന്ന ു.

> "കർത്താവു നമ്മെ നടത്തി വന്ന വഴിയും, നമ്മുടെ കഴിഞ്ഞ ചരിത്രത്തിൽ അവൻ നൽകിയ ഉപദേശവും നാം മറന്നുപോകുന്നത്ര മാത്രം ഒഴികെ, ഭാവിയെക്കുറിച്ചു നമുക്കു ഭയപ്പെടേണ്ടതൊന്നുമില്ല." ലൈഫ് സ്കെച്ചസ്, 196.

ദൈവം കലങ്കത്തിന്റെയോ ആശയക്കുഴപ്പത്തിന്റെയോ കർത്താവല്ല; ആ സത്യത്തിന്റെ ഒരു അടിസ്ഥാനബിന്ദു ഇതാണ്: ബൈബിളിലുള്ള ഓരോ പ്രവാചകനും അതേ പ്രവാചക രേഖയെയാണ് തിരിച്ചറിയുന്നത്. ആ രേഖയിലെ ഒരേ സംഭവങ്ങളെയെല്ലാം അവർ എല്ലാവരും കാണുന്നില്ല; എങ്കിലും ലോകാവസാനത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന അതേ സംഭവരേഖ തന്നെയാണ് അത് എല്ലായ്പ്പോഴും. അത് കൃപാകാലത്തിന്റെ സമാപ്തിയിലേക്കു നയിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളാണ്; അതിനെ തുടർന്ന് ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാം വരവോടെ അവസാനിക്കുന്ന അവസാന ഏഴ് ബാധകളും വരുന്നു. ഒരു പ്രവാചകന്റെ കഥ ആ ചരിത്രരേഖയിൽ ദൈവത്തിന്റെ വിശ്വസ്തജനങ്ങളെക്കുറിച്ചായിരിക്കാം; എന്നാൽ മറ്റൊരു പ്രവാചകന്റെ സാക്ഷ്യം ദൈവത്തോടുള്ള അവിശ്വസ്തജനങ്ങളെക്കുറിച്ചോ, അല്ലെങ്കിൽ ഐക്യനാടുകളെക്കുറിച്ചോ, വത്തിക്കാനെക്കുറിച്ചോ, ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയെക്കുറിച്ചോ, ഭൂമിയിലെ വ്യാപാരികളെക്കുറിച്ചോ, ഇസ്ലാമിനെക്കുറിച്ചോ ആയിരിക്കാം; എങ്കിലും അത് എല്ലായ്പ്പോഴും അതേ രേഖ തന്നെയാണ്.

മലാഖിയുടെ ഏലിയാവിന്റെ സന്ദേശവും, വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിന്റെ ഒന്നാം, പതിനാലാം, പതിനെട്ടാം അധ്യായങ്ങളിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സന്ദേശങ്ങളും, ദാനിയേൽ പതിനെ പന്ത്രണ്ടും ഉള്ള സന്ദേശവും അതേ ഏക സന്ദേശം തന്നെയാണ്. അവയെല്ലാം ചരിത്രത്തിന്റെ അതേ ഏക രേഖയാണ്; എന്നാൽ ഓരോന്നും കഥാവിവരണത്തിലേക്കു തങ്ങളുടേതായ പ്രത്യേക സംഭാവന നൽകുന്ന

ആ പ്രത്യേക സന്ദേശത്തെക്കുറിച്ച് ഏകദേശം സർവത്ര തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെടുന്ന കാര്യം, മനുഷ്യരുടെ കൃപാകാലം അവസാനിക്കുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പ് മാത്രമേ അത് ദൈവജനങ്ങൾക്ക് വെളിപ്പെടുന്നുള്ളു എന്ന സത്യമാണ്. പ്രത്യേക സന്ദേശം എല്ലായ്പ്പോഴും കൃപാകാലം ഉടൻ അവസാനിക്കാനിരിക്കുകയാണെന്ന് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നതാണെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊണ്ട്, കൃപാകാലത്തിന്റെ അവസാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബൈബിളിലെ ഏറ്റവും വ്യക്തമായ ദൃഷ്ടാന്തം തന്നെയാകാവുന്നതിനെ നാം പരിഗണിക്കാം.

> അന്യായം ചെയ്യുന്നവൻ ഇനിയും അന്യായം ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ; അശുദ്ധനായവൻ ഇനിയും അശുദ്ധനായിരിക്കട്ടെ; നീതിമാനായവൻ ഇനിയും നീതി ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ; വിശുദ്ധനായവൻ ഇനിയും വിശുദ്ധനായിരിക്കട്ടെ. വെളിപ്പാട് 22:11.

മുകളിലെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ പരീക്ഷാകാലത്തിന്റെ അന്ത്യം പതിനൊന്നാം വചനത്തിലെ വാക്കുകളാൽ പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പ്, വെളിപ്പാടിന്റെ പുസ്തകത്തിൽനിന്നുള്ള, മുദ്രവിമോചിതമായി ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാർക്കു വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേക മുന്നറിയിപ്പായ പ്രവചനസന്ദേശം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്.

> അവൻ എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: ഈ പുസ്തകത്തിലെ പ്രവചനവചനങ്ങളെ മുദ്രയിടരുത്; സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു. അന്യായിയായവൻ ഇനിയും അന്യായം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കട്ടെ; അശുദ്ധനായവൻ ഇനിയും അശുദ്ധനായിരിക്കട്ടെ; നീതിമാനായവൻ ഇനിയും നീതി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കട്ടെ; വിശുദ്ധനായവൻ ഇനിയും വിശുദ്ധനായിരിക്കട്ടെ. വെളിപ്പാട് 22:10, 11.

ഏഴ് അവസാന ബാധകൾക്കു തൊട്ടുമുമ്പായി ദൈവത്തിന്റെ ജനങ്ങൾ തിരിച്ചറിയേണ്ട ഒരു പ്രത്യേക പ്രവാചകസന്ദേശം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ആ “കാലം അടുത്തിരിക്കുന്നു” എന്നു വരുമ്പോൾ, മുദ്രവെക്കപ്പെട്ടിരുന്ന “ഈ പുസ്തകത്തിലെ പ്രവചനം” (വെളിപ്പാടിന്റെ പ്രവചനം) അന്മുദ്രിതമാകേണ്ടതാണ്. വെളിപ്പാടിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ മുദ്രവെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഏക പ്രവചനം ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങളുടെ പ്രവചനമാണ്.

> മറ്റൊരു ശക്തനായ ദൂതൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഇറങ്ങിവരുന്നതു കണ്ടു; അവൻ മേഘം ധരിച്ചവനായിരുന്നു; അവന്റെ തലമുകളിൽ ഒരു ഇന്ദ്രധനുസ്സുണ്ടായിരുന്നു; അവന്റെ മുഖം സൂര്യനെപ്പോലെയും

> അവന്റെ കാലുകൾ അഗ്നിസ്ഥംഭങ്ങളെപ്പോലെയും ആയിരുന്നു. അവന്റെ കയ്യിൽ തുറന്നിരിക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ പുസ്തകം ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ തന്റെ വലങ്കാൽ സമുദ്രത്തിന്മേലും ഇടങ്കാൽ ഭൂമിയിന്മേലും വെച്ചു. സിംഹം ഗർജിക്കുന്നതുപോലെ അവൻ മഹാശബ്ദത്തോടെ നിലവിളിച്ചു; അവൻ നിലവിളിച്ചപ്പോൾ ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ശബ്ദങ്ങൾ ഉച്ചരിച്ചു. ഏഴ് ഇടിമുഴക്ക തങ്ങളുടെ ശബ്ദങ്ങൾ ഉച്ചരിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ എഴുതുവാൻ ഒരുങ്ങി; അപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഒരു ശബ്ദം എന്നോടു പറഞ്ഞതു ഞ കേട്ടു: "ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങൾ ഉച്ചരിച്ച കാര്യങ്ങൾ മുദ്രയിടുക; അവ എഴുതരുത്." വെളിപ്പാട് 10:1–4.

മനുഷ്യരുടെ കൃപാകാലം അവസാനിക്കുന്നതിനു തൊട്ടുമുമ്പ്, "കാലം അടുത്തിരിക്കുന്നു" എന്ന വേളയിൽ, "വേഗത്തിൽ സംഭവിക്കേണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ" തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേക ബൈബിൾ സത്യം മുദ്രവിമോചിതമാകുന്നതായിരിക്കും. വെളിപ്പാട് പത്താം അധ്യായത്തിലെ ശക്തനായ ദൂതൻ സിംഹംപോലെ ഘോഷിച്ച യേശുക്രിസ്തുവാണ്.

> "യോഹന്നാനെ ഉപദേശിച്ച ബലവാനായ ദൂതൻ യേശുക്രിസ്തുവല്ലാതെ മറ്റൊരാളുമായിരുന്നില്ല. അവൻ തന്റെ വലങ്കാൽ സമുദ്രത്തിന്മേലും ഇടങ്കാൽ വരണ്ട നിലത്തിന്മേലും വെക്കുന്നതു, സാത്താനുമായുള്ള മഹാവിവാദത്തിന്റെ അവസാന ദൃശ്യങ്ങളിൽ അവൻ വഹിക്കുന്ന പങ്കിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഈ നിലപാട് മുഴുവൻ ഭൂമിയിന്മേലുള്ള അവന്റെ പരമശക്തിയെയും അധികാരത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഈ വിവാദം യുഗംതോറും അധികം ശക്തവും ദൃഢനിശ്ചയപൂർണ്ണവുമായി വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു; അന്ധകാരത്തിന്റെ ശക്തികളുടെ കൗശലപൂർണമായ പ്രവർത്തനം അതിന്റെ ഉച്ചസ്ഥിതിയിലെത്തുന്ന അന്തിമ ദൃശ്യങ്ങൾവരെ അതു അങ്ങനെ തുടരും. സാത്താൻ, ദുഷ്ടമനുഷ്യരോടു ഏകീഭവിച്ച്, സത്യത്തിന്റെ സ്നേഹം സ്വീകരിക്കാത്ത മുഴുവൻ ലോകത്തെയും സഭകളെയും വഞ്ചിക്കും. എന്നാൽ ആ ബലവാനായ ദൂതൻ ശ്രദ്ധ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അവൻ ഉച്ചത്തിലുള്ള ശബ്ദത്തോടെ വിളിച്ചുപറയുന്നു. സത്യത്തെ എതിർക്കുന്നതിനായി സാത്താനോടു ചേർന്നിരിക്കുന്നവർക്കു തന്റെ ശബ്ദത്തിന്റെ ശക്തിയും അധികാരവും അവൻ കാണിച്ചുതരുവാനിരിക്കektedir." The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

അവസാനത്തിൽ, "സാത്താൻ" വഞ്ചിക്കുന്ന "സഭകൾ" വഞ്ചിക്ക അവർ "സത്യത്തിന്റെ" സ്നേഹം സ്വീകരിച്ചില്ലാത്തതിനാലാകുന്നു. സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് ഇപ്പോൾ പരാമർശിച്ച രണ്ടാം തെസ്സലോനിക്യരിലേക്ക ഭാഗത്തിലെ "സത്യം" എന്ന വാക്ക്, "സത്യം" എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഹീബ്രു വചനത്തിൽനിന്നു വ്യുത്പന്നമായ ഗ്രീക്ക് പദമാണ്; ആ ഹീബ്രു പദം മൂന്നു ഹീബ്രു അക്ഷരങ്ങൾകൊണ്ടു നിർമ്മിതമായതും ആൽഫയും ഒമേഗയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതുമാണ്.

ക്രിസ ്തുവിന്റെ സ്വ ഭാവത്ത ിലെ ഒരു ഗുണത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ആദ്യ പരാമർശത്ത ിന്റെ നിയമവുമായി ബന്ധ പ്പെ ട്ട സത്യ മാണു നിരസിക്ക പ്പെ ടുന്ന ത്, അതിനാൽ ശക്ത മായ വഞ്ച ന ഉളവാകുന്ന തെന്ന തിന് ഏതെങ്ക ിലും ബൈബിൾ സാക്ഷ ്യ ം ഉണ്ടോ ാ?

> സഹോദരന്മാരേ, നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വരവിനെയും അവന്റെ അടുക്കലേക്കുള്ള നമ്മുടെ ഒരുമിച്ചുകൂടലിനെയും സംബന്ധിച്ചു ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു: ക്രിസ്തുവിന്റെ ദിവസം അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞ്, ആത്മാവിനാലോ, വചനത്താലോ, ഞങ്ങളാൽ വന്നതുപോലെയുള്ള ലേഖനത്താലോ, നിങ്ങൾ പെട്ടെന്നു മനസ്സിൽ കലങ്ങിപ്പോകാതെയും ഭ്രമിക്കാതെയും ഇരിപ്പിൻ. ഏതുവിധേനയും ആരും നിങ്ങളെ വഞ്ചിക്കരുത്; എന്തെന്നാൽ ആദ്യം മതത്യാഗം സംഭവിക്കയും നാശപുത്രനായ പാപപുരുഷൻ വെളിപ്പെടുകയും ചെയ്യാതെ ആ ദിവസം വരികയില്ല; ദൈവം എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നതെയോ ആരാധിക്കപ്പെടുന്നതെയോ എല്ലാറ്റിനും എതിരായി നിന്നുകൊണ്ട് തന്നെ അതിനുമേൽ ഉയർത്തുന്നവൻ തന്നേ അവൻ; അങ്ങനെ ദൈവമായി ദൈവാലയത്തിൽ ഇരുന്നു താനേ ദൈവമെന്നു കാണിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഈ കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിരുന്നതു നിങ്ങൾ ഓർക്കുന്നില്ലയോ? അവൻ തന്റെ സമയത്ത് വെളിപ്പെടേണ്ടതിന്നു ഇപ്പോൾ അവനെ തടഞ്ഞുനിർത്തുന്നതു എന്തെന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. അകൃത്യത്തിന്റെ മർമ്മം ഇതിനകം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ ഇപ്പോൾ തടഞ്ഞുനിർത്തുന്നവൻ വഴിയിൽനിന്നു നീക്കപ്പെടുന്നതുവരെ തടഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. അപ്പോൾ ആ ദുഷ്ടൻ വെളിപ്പെടും; അവനെ കർത്താവു തന്റെ വായുടെ ശ്വാസത്താൽ ദഹിപ്പിക്കുകയും തന്റെ വരവിന്റെ പ്രകാശത്താൽ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അവന്റെ വരവ് സാത്താന്റെ പ്രവർത്തനാനുസരിച്ച് സകല ശക്തിയോടും അടയാളങ്ങളോടും വ്യാജഅത്ഭുതങ്ങളോടും കൂടിയതും, നശിച്ചുപോകുന്നവരിൽ സകല അധർമ്മവഞ്ചനയോടും കൂടിയതുമാകുന്നു; അവർ രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു സത്യത്തിന്റെ സ്നേഹം സ്വീകരിക്കാതിരുന്നതിനാൽ അങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നു. ഈ കാരണത്താൽ അവർ അസത്യത്തെ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു ദൈവം അവർക്കു ശക്തിയായ വഞ്ചന അയക്കുന്നു; സത്യത്തെ വിശ്വസിക്കാതെ അധർമ്മത്തിൽ പ്രസാദം കൊണ്ട എല്ലാവരും ശിക്ഷാവിധിക്കു വിധേയരാകേണ്ടതിന്നു തന്നേ. 2 തെസ്സലൊനീക്യർ 2:1–12.

തെസ്സ ലോനിക്ക ്യ ർ ലേഖനത്ത ിലെ ഈ ഭാഗം ഹബക്ക ൂക്ക ിന്റെ പട്ട ികകളിൽ പലവട്ട ം പരിചരിക്ക പ്പെ ട്ട ിട്ട ുള്ള തിനാൽ, ഈ ഘട്ട ത്ത ി ഞങ്ങ ൾ ചുരുക്ക മായൊരു പരാമർശം മാത്രമേ ചെയ്യ ുകയുള്ള ു. സഹോദരി വൈറ്റ ് "സാത്ത ാന്റെ അത്ഭ ുതകരമായ പ്രവൃത്ത ി" എന്ന ു വിളിക്ക ുന്ന പൗലോസ് "സകല ശക്ത ിയോടും അടയാളങ്ങ ളോടും വ്യ ാജ

അത്ഭ ുതങ്ങ ളോടും കൂടിയ സാത്ത ാന്റെ ്രപവൃത്ത ി” എന്ന ു വിളിക്ക ുന്ന തുതന്നെ യാണ്. സഹോദരി വൈറ്റ ും പൗലോസും തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ആ വഞ്ച നാപരമായ ്രപവൃത്ത ി, യുണൈറ്റ ഡ് സ്റ്റേ റ്റ ്സിലെ ഞായറാഴ ്ച നിയമത്തോ ാടെ ആരംഭിക്ക ുന്ന ു.

> “ദൈവനിയമത്തെ ലംഘിച്ച് പാപ്പാസഭാ സംവിധാനത്തെ നടപ്പാക്കുന്ന നിയമവിധിയാൽ, നമ്മുടെ രാജ്യം നീതിയിൽനിന്ന് തന്നെ പൂർണ്ണമായി വേർപെടുത്തിക്കൊള്ളും. പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസം ആ വിടവിലൂടെ കൈ നീട്ടി റോമൻ അധികാരത്തിന്റെ കൈ പിടിക്കുമ്പോൾ, അവൾ ആ അഗാധതയ്ക്ക് മീതെ എത്തി ആത്മവാദത്തോടു കൈകോർക്കുമ്പോൾ, ഈ ത്രിവിധ ഐക്യത്തിന്റെ സ്വാധീനത്തിൽ നമ്മുടെ രാജ്യം പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ്-റിപ്പബ്ലിക്കൻ ഭരണമായി തന്റെ ഭരണഘടനയിലെ ഓരോ സിദ്ധാന്തവും തള്ളിക്കളയുകയും, പാപ്പാസഭയുടെ അസത്യങ്ങളും വഞ്ചനകളും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ ഒരുക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അപ്പോൾ സാത്താന്റെ അത്ഭുതകരമായ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ സമയം വന്നിരിക്കുന്നു എന്നും അന്ത്യം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും നമുക്ക് അറിയാം.” Testimonies, volume 5, 451.

തെസ്സലോനിക്ക്യരിലേക്കുള്ള ഈ ഭാഗത്തിൽ, നാം പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, ലോകാവസാനത്തിലെ പോപ്പിനെ പൗലോസ് നാല് വ്യത്യസ്ത പദങ്ങളാൽ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. പോപ്പ് “പാപത്തിന്റെ മനുഷ്യൻ” ആകുന്നു; അവൻ “നാശത്തിന്റെ പുത്രൻ” ആകുന്നു; അവൻ “അനീതിയുടെ രഹസ്യം” ആകുന്നു; കൂടാതെ “ആ ദുഷ്ടൻ” കൂടിയാണ്. ഈ നാല് പേരുകൾക്കപ്പുറം പോപ്പിനെ സംബന്ധിച്ച കുറച്ച് മറ്റു സവിശേഷതകളും പൗലോസ് നൽകുന്നു; കാരണം, പോപ്പ് (പൗലോസിന്റെ കാലത്തേക്കാൾ ഇപ്പോഴും ഭാവിയിലായിരുന്നവൻ) “തന്റെ സമയത്ത് വെളിപ്പെടും” എന്നു അവൻ നമ്മെ അറിയിക്കുന്നു.

പോപ്പ് “തന്റെ കാലത്തിൽ വെളിപ്പെടും” എന്നതാണ്; കൂടാതെ, അത് ഒരിക്കലും ഏക ബൈബിൾസത്യം മാത്രമല്ലെങ്കിലും, റോമാ സഭയിലെ പോപ്പാണ് ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ പ്രത്യന്തിക്രിസ്തു എന്നതിനുള്ള ഏറ്റവും വ്യക്തമായ ബൈബിൾ തെളിവ്, പാപ്പാസ്വാധീനം ഭൂമിയെ ആധിപത്യം ചെയ്യേണ്ടിരുന്ന “കാലം” ബൈബിളിൽ ഏഴ് വ്യത്യസ്തമായും നേരിട്ടുമായും ഉള്ള പരാമർശങ്ങൾകൊണ്ട് നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നതിലാണ് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്—മനുഷ്യവർഗം ഇരുണ്ട യുഗങ്ങൾ എന്നു വിളിക്കുന്ന അതേ “കാലം” തന്നേ. 538 മുതൽ 1798 വരെ പാപ്പാസ്വാധീനം ലോകത്തെ ഭരിക്കുമായിരുന്നു എന്ന കൃത്യമായ “കാലഘട്ടം” ആവർത്തിച്ച് തിരിച്ചറിയുന്നതിലൂടെ, ബൈബിൾ പോപ്പിനെ പാപ്പാസ്വാധീനമായിത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. പൗലോസ്, അവൻ തന്റെ കാലത്തിൽ വെളിപ്പെടും എന്നു പറഞ്ഞു.

“ദൈവം” എന്ന ു വിളിക്ക പ്പെ ടുന്ന തൊക്കെ യും, അഥവാ ആരാധിക്ക പ്പെ ടുന്ന തൊക്കെ യും മീതെ സ്വ യം എതിർത്ത ുനിൽക്ക ു

സ്വ യം ഉയർത്ത ിക്ക ാട്ട ുകയും ചെയ്യ ുന്ന വൻ പോപ്പ ാണെന്ന തും പൗലേ
തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു; “അങ്ങ നെ അവൻ ദൈവത്ത ിന്റെ ആലയത്ത ിര
ദൈവമായി ഇരുന്ന ു, താനേ ദൈവമാണെന്ന ് പ്രകടമാക്ക ുന്ന ു.” ഇതിലൂടെ
മറ്റ ു കാര്യ ങ്ങ ളോടൊപ്പ ം ബൈബിൾ പ്രവചനത്ത ിലെ എതിർക്രിസ്ത ു ഒരു
മതപരമായ പ്രതീകമാണെന്ന ും വ്യ ക്ത മാകുന്ന ു. അവൻ ഒരു ഹിറ്റ ്ലറോ,
അല്ലെ ങ്ക ിൽ ഒരു മഹാനായ അലക്സ ാണ്ട റോ അല്ല . ഇതു പോപ്പ ിന്റെ
തിരിച്ച റിവിനെ ഇനിയും കൂടുതൽ ചുരുക്ക ിക്ക ാണിക്ക ുന്ന ു; കാരണം
അവൻ വെറും ഒരു മതപീഡകനല്ല , ദൈവത്ത ിന്റെ
ആലയത്ത ിനുള്ള ിലാണെന്ന ് അവകാശപ്പെ ടുന്ന ഒരു മതപീഡകനാണ്.
എതിർക്രിസ്ത ു ക്രിസ്ത ീയസഭയ്ക്ക ുള്ള ിൽ ഇരിക്ക ുന്ന വനാണെന്ന
അവകാശവാദമാണ് ഉന്ന യിക്ക ുന്ന ത്.

പൗലൊസിനെയും ദാനിയേലിനെയും അനുസരിച്ച്, പാപ്പാ താൻ ക്രിസ്തീയസഭയാണെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന തന്റെ സഭയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ, ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും സകലത്തിലും മീതെ ഉയർത്തപ്പെടാൻ മോഹിക്കുകയും ചെയ്ത സാത്താന്റെ സ്വഭാവം അവൻ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. ഞാൻ “പൗലൊസും ദാനിയേലും” എന്നു പറയുന്നത്, പാപ്പായുടെ ലക്ഷണങ്ങളിൽ ഒന്നാകുന്നത് അവൻ സമ്പൂർണ്ണമായ ആത്മമോഹിയാണെന്ന് പൗലൊസ് തെളിയിക്കുമ്പോൾ, ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിലെ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിൽ ദാനിയേൽ പാപ്പായെക്കുറിച്ച് നൽകിയ വിവരണത്തിൽ നിന്നാണ് പൗലൊസ് വെറും ഉദ്ധരിച്ചതെന്നു ഭൂരിഭാഗം ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാതാക്കളും അംഗീകരിക്കുന്നതിനാലാകുന്നു; അവിടെ ദാനിയേൽ ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു:

> “രാജാവു തന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കും; അവൻ സ്വയം ഉന്നതനാക്കുകയും ഏതു ദൈവത്തേക്കാളും താനെത്തന്നേ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും; ദേവന്മാരുടെ ദൈവത്തിന്നെതിരെ അത്ഭുതകരമായ വാക്കുകൾ പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്യും; ക്രോധം നിറവേറുന്നതുവരെ അവൻ വിജയിക്കും; നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടതു നടപ്പാകേണ്ടതാകയാൽ.” ദാനീയേൽ 11:36.

പൗലോസ് പാപ്പായുടെ ആത്മമോഹസ്വഭാവത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോൾ, ദാനിയേലിലെ വചനം പരാമർശിച്ച്, “ദൈവം എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നതിന്നുമേലും ആരാധിക്കപ്പെടുന്നതിന്നുമേലും തന്നേ എതിർത്ത തന്നേ ഉയർത്തിക്കൊള്ളുന്നവൻ” പാപ്പായാണെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നു; “അങ്ങനെ അവൻ ദൈവമായി ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽ ഇരുന്നു, താൻ ദൈവമെന്നു തന്നേ പ്രകടമാക്കുന്നു.” പാപ്പത്വത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെ നിർണ്ണയിക്കുന്ന ദാനിയേലിലെ ആ വചനം, പാപ്പത്വം പ്രതിക്രിസ്തുവാണെന്ന് “വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ” നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന “കാലത്തെ”യും സൂചിപ്പിക്കുന്നു; കാരണം, പ്രകോപനം പൂർത്തിയാകുന്നതുവരെ പാപ്പത്വം “വിജയിച്ചു നിലനിൽക്കും” എന്നു അത് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

“ക്രോധകാലം” 1798-ൽ അവസാനിച്ചു; അതിനാൽ ആ വചനത്തിൽ ദാനീയേൽ (1260-വർഷത്തെ ചരിത്രം പരാമർശിക്കുന്ന ദാനീയേലിന്റെയും വെളിപ്പാടിന്റെയും പുസ്തകങ്ങളിലെ ഏഴ് നേരിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇതൊന്നല്ലെങ്കിലും) എങ്കിലും പാപ്പാത്വാധികാരത്തെ നേരിട്ട് തിരിച്ചറിയുകയും, യോഹന്നാൻ അതിനെ വിളിക്കുന്നതുപോലെ, 1798-ൽ അതിന് “മാരകമുറിവ്” ലഭിച്ചതായി അടയാളപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ, ആ ഭരണം എത്രകാലം നീണ്ടുനിന്നു എന്നു വ്യക്തമാക്കാതെ തന്നെയും, പാപ്പാത്വഭരണത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തിന്റെ അവസാനം ആ വചനം തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു.

ആ ഭാഗത്തിൽ, ക്രി.വ. 538-ൽ പാപ്പത്വം ലോകത്തിന്റെ നിയന്ത്രണം കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതിൽ നിന്ന് അതിനെ തടഞ്ഞുനിർത്തുന്ന ഒരു ശക്തിയെ പൗലോസ് തിരിച്ചറിയുകയും ചെയ്യുന്നു; കാരണം, താൻ എഴുതി കൊണ്ടിരുന്ന തെസ്സലോനിക്ക്യർക്കാർക്ക് ഈ പ്രത്യേക സത്യം ഇതിനകം അറിയാമായിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു. “ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ ഈ കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതല്ലോ എന്നു നിങ്ങൾ ഓർക്കുന്നില്ലയോ?” എന്നു അദ്ദേഹം ചോദ്യം ഉന്നയിച്ചു. “തന്റെ സമയത്ത് അവൻ വെളിപ്പെടേണ്ടതിന്നു” അതുവരെ പാപ്പത്വത്തെ “തടഞ്ഞുനിർത്തുന്നതെന്ത്” (അഥവാ നിയന്ത്രിക്കുന്നതു എന്ത്) എന്നതു അവർ ഇതിനകം അറിയാമായിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം അവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. പൗലോസ് ലേഖനം എഴുതിയ സമയത്ത് ലോകത്തെ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്ന ശക്തിയായിരുന്നു പാപ്പത്വം ലോകത്തിന്റെ നിയന്ത്രണം കൈക്കൊള്ളുന്നതിനു മുമ്പായി അതിനെ തടഞ്ഞുനിർത്തുകയും വിലക്കുകയും ചെയ്ത ശക്തി. അത് ബഹുദേവാരാധനാപരമായ റോമായിരുന്നു. പാപ്പത്വം ലോകത്തിന്റെ നിയന്ത്രണം കൈവശപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്നു ബഹുദേവാരാധനാപരമായ റോം “വഴിയിൽനിന്നു നീക്കപ്പെടും” എന്നു പൗലോസ് എഴുതി.

ഈ തന്നെ യുള്ള ്രഗഹിക്ക ലാണ് ദാനിയേലിന്റെ പുസ ്തകത്ത ിൽ
“നിത്യ മായത്” എന്ന ു പ്രതീകീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ശക്ത ി പൗരസ്
റോമാണെന്ന ് വില്യ ം മില്ല ർ തിരിച്ച റിയാൻ കാരണമായത്.
അഡ്വെ ന്റിസം, വില്യ ം മില്ല റിന്റെ ്രപവചനബോധ്യ ങ്ങ ളുടെ സമ്പ ൂർണ്ണ
ഘടനയും അതിനാൽ അവന്റെ എല്ല ാ ്രപവചനപരമായ ്രഗഹിക്ക ലുകളും
ദാനിയേലിന്റെയും വെളിപ്പ ാടിന്റെയും പുസ ്തകങ്ങ ളെക്ക ുറിച്ച ുള്ള
അവന്റെ ബോധ്യ ത്ത ിന്മേ ലാണ് അധിഷ ്ഠിതമായിരുന്ന തെന്ന ും, ആ രണ്ട
പുസ ്തകങ്ങ ളും പൗരസ്ത്യ റോമും പാപ്പ ാത്വ റോമും എന്ന രണ്ട ു
ശൂന്യ മാക്ക ുന്ന ശക്ത ികളെ അഭിസംബോധന ചെയ്യ ുന്ന തുമാണെന്ന ു
അംഗീകരിക്ക ുന്ന ു. തെസ്സ ലോനിക്ക ്യ ർക്ക ുള്ള ഭാഗത്ത ിൽ, മില്ല ർ
തന്നെ (തന്റെ കാലത്തെ ഏതു ്രപൊട്ട സ്റ്റ ന്റും അറിഞ്ഞ ിരുന്ന തുപോ
പാപ്പ ാ തന്നെ യാണ് എതിർ്രകിസ ്തു എന്ന ു) അറിഞ്ഞ ിരുന്ന തിനാൽ;
പാപ്പ ാത്വ ഭരണത്ത ിനു മുമ്പ ായി നിലനിന്ന ിരുന്ന ചരി്രതശക്ത ി പൗര
റോമാണെന്ന ും, ഭൂമിയിലെ സിംഹാസനത്ത ിലേക്ക ് പാപ്പ ാത്വ ം
ഉയരുന്ന തിനു മുമ്പ ് പൗരസ്ത്യ റോം നീക്ക ിക്ക ളയപ്പെ ടേണ്ട തുണ്ടെ

പൗലോസ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞപ്പോൾ, ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകത്തോടും "നിത്യമായത്" എന്നതോടും അതിനെ ബന്ധിപ്പിച്ചു; അവിടെ ലോകത്തിന്റെ നിയന്ത്രണം പാപ്പാത്വം കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതിനു മുമ്പ് "നിത്യമായത്" "നീക്കിക്കളയപ്പെടേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു" എന്നു മൂന്നു പ്രാവശ്യം പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു. പൗലോസിന്റെ സാക്ഷ്യം, പൗരസ്ത്യ റോമാണ് ദാനിയേലിലെ "നിത്യമായത്" എന്നു മില്ലർ കാണുവാൻ ഇടവരുത്തി; അതിനുശേഷം ദാനിയേലിലെ രണ്ടു ശൂന്യമാക്കുന്ന ശക്തികൾ പൗരസ്ത റോമും പാപ്പാത്വ റോമും ആണെന്നു അദ്ദേഹം തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞു. ഈ സത്യം മില്ലറൈറ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അഡ്വെന്റിസം ഇന്നത്തെ ദിവസം മില്ലറിന്റെ പ്രവൃത്തിയെ നിശ്ചയമായും തള്ളിക്കളയുന്നുവെങ്കിലും, പൗലോസ് "തടഞ്ഞുനിർത്തുന്നു" എന്നു പറയുന്ന, പാപ്പാത്വ ശക്തിയുടെ ഉദ നീക്കിക്കളയപ്പെടുന്നതുവരെ തടയുന്ന ശക്തി പൗരസ്ത്യ റോമായിര എന്നു തെളിയിക്കുന്ന ദാനിയേലിലെ "നിത്യമായത്" എന്ന വിഷയത്തി മില്ലറിന്റെ ഗ്രഹിക്കലിന്റെ വികസനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ അവലോകനം, ഈ വിഷയങ്ങളിലുള്ള മില്ലറിന്റെ ചിന്തയുടെ ശരിയായ വിശകലനമാണെന്ന് അവർ ഇപ്പോഴും മനസ്സിലാക്കുന്നു.

ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിലുള്ള "ദിനംപ്രതി" എന്ന സത്യം, ദാനിയേൽ ശൂന്യതയുടെ മ്ലേച്ഛതയായി പ്രതിനിധീകരിച്ചിരുന്ന പാപ്പാസഭാ റോമിന്റെ രാജ്യത്വത്തിന് മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ജാതീയ റോമിന്റെ ഒരു പ്രതീകമാണെന്ന് മില്ലർ ഗ്രഹിച്ചതിനാൽ, ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ രാജ്യങ്ങളോടു ബന്ധപ്പെട്ട പ്രവാചകകാലങ്ങളെ അദ്ദേഹം തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞു; ഈ അന്തർദൃഷ്ടികളിലേക്കു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സ് തുറക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന സത്യങ്ങളുടെ ഒരു പരമ്പര അദ്ദേഹം സമാഹരിച്ചു. ആ സത്യങ്ങൾ 1843-ലെയും 1850-ലെയും മുൻഗാമി ചാർട്ടുകളുടെ രണ്ട് പട്ടികകളിൽ സ്ഥിരമായി പതിഞ്ഞു. ആ സത്യങ്ങളാണ് അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം; അവ "കാലം" എന്ന തിരിച്ചറിവിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയവയായിരുന്നു. ആ അടിസ്ഥാനങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത് എപ്പോഴെന്ന ചരിത്രം ഹബക്കൂക്കിന്റെ പട്ടികകളിലുള്ള പ്രാഥമിക ചർച്ചാവിഷയമാണ്.

ഹബക്കൂക്കിന്റെ പട്ടികകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാത്തത്, സമയത്തെ ആധാരമാക്കി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട അടിസ്ഥാനങ്ങൾ അന്തിമതലമു അടിസ്ഥാനങ്ങളായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട സത്യങ്ങൾ ഉണ്ടായി എന്നു തിരിച്ചറിയുന്നതിനാവശ്യമായ ദൃശ്യം നൽകുന്ന ഒരു ഘടന ഉൽപ്പാദിപ്പിച്ചു എന്നതാണ്. അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെ കല്ലായിരുന്ന ഒരു ആദ്യ സത്യം ഉണ്ടായിരുന്നു; എന്നാൽ ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിലെ "ദൈനംദിനം" മില്ലറിന്റെ ആദ്യ സത്യമല്ലായിരുന്നു. മില്ല പണിയേണ്ടതിനായി ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ട അടിസ്ഥാനത്തിലെ ആദ്യ ക മാറേണ്ടിയിരുന്ന സത്യം ലേവ്യ പുസ്തകം ഇരുപത്താറിലെ "ഏഴ് കാലങ്ങ

ആയിരുന്ന ു; എന്ന ാൽ “ദൈനംദിനം” എന്ന സത്യ മില്ല ാതെ, ഒന്ന ാം ദൂതന്റെ സന്ദേ ശം അവതരിപ്പ ിക്കേ ണ്ട തിനായി താൻ തിരിച്ച റിയേണ്ട പ്രവചനഘടന മില്ല ർ തിരിച്ച റിയുമായിരുന്ന ില്ല . അവന്റെ ഘടന പ്രവചനത്തെ ശൂന്യ മാക്ക ുന്ന രണ്ട ് ശക്ത ികളുടെ ദൃഷ്ട ികോണത്ത സ്ഥ ാപിക്ക ുകയായിരുന്ന ു. മില്ല ർ അഭിസംബോധന ചെയ്ത ത് മഹാസർപ്പ ത്തെ യും (പുറജാതി റോം) മൃഗത്തെ യും (പാപ്പ ത്വ ം) ആയിരുന്ന ു. മൂന്ന ാം ദൂതൻ മഹാസർപ്പ ത്തെ യും (ഐക്യ രാഷ്ട്ര സഭ), മൃഗത്തെ യും (പാപ്പ ത്വ ം), വ്യ ാജപ്രവാചകനെയും (യുണൈറ്റ ഡ് സ്റ്റേ റ്റ ്സ്) അഭിസംബോധന ചെയ്യ ുന്ന ു.

മില്ലറൈറ്റുകൾ രണ്ടു വിശുദ്ധ മുൻഗാമി ചാർട്ടുകളിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന എല്ലാ കാലപ്രവചനങ്ങളെയും—ചിലതല്ല, എല്ലാം—ഒരു വ്യക്തി സ്വീകരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ആ വ്യക്തി ആ സത്യങ്ങളെ വ്യക്തിപരമായി പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ടാകും. നിങ്ങൾ അവയെ ഒരിക്കലും പരിശോധിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ, എങ്ങനെ അവയെ സ്വീകരിക്കാനാകും? അടിസ്ഥാന സത്യങ്ങളെ പരിശോധിക്കുന്ന ആ വ്യക്തികൾ, ആ സത്യങ്ങളെ പരീക്ഷിച്ചുനോക്കുക എന്നതു തങ്ങളുടെ വ്യക്തിപരമായ ഉത്തരവാദിത്വമാക്കി, തുടർന്ന് ആ സത്യങ്ങളൊക്കെയും സ്വീകരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അവർ മണലിന്മേൽ അല്ല, പാറമേൽ തന്നെയാണ് പണിതിരിക്കുന്നത്.

> “സീയോന്റെ മതിലുകളിൽ ദൈവത്തിന്റെ കാവൽക്കാരായി നിൽക്കുന്നവർ ജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ തന്നേ അപകടങ്ങളെ കാണാൻ കഴിയുന്നവരായിരിക്കട്ടെ,—സത്യവും തെറ്റും, നീതിയും അനീതിയും തമ്മിൽ വേർതിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്നവരായ പുരുഷന്മാർ ആയിരിക്കട്ടെ.
>
> “മുന്നറിയിപ്പ് വന്നിരിക്കുന്നു: 1842, 1843, 1844 വർഷങ്ങളിൽ സന്ദേശം വന്നതുമുതൽ നാം പണിതുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തെ കലങ്കപ്പെടുത്തുന്ന യാതൊന്നിനെയും അകത്ത് കടക്കാൻ അനുവദിക്കരുത്. ഞാൻ ഈ സന്ദേശത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു; അന്നുമുതൽ ദൈവം നമുക്കു നൽകിയ വെളിച്ചത്തോടു സത്യനിഷ്ഠയായി ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിലകൊണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നാം ദിവസേന ആത്മാർഥമായ പ്രാർത്ഥനയോടെ കർത്താവിനെ അന്വേഷിക്കുകയും വെളിച്ചം അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കെ, നമ്മുടെ കാലുകൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ആ പീഠികയിൽനിന്ന് അവയെ പിൻവലിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. ദൈവം എനിക്കു നൽകിയ വെളിച്ചം ഞാൻ ഉപേക്ഷിക്കുമെന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ? അതു യുഗങ്ങളുടെ പാറപോലെ ആയിരിക്കേണ്ടതാണ്. അത് എനിക്കു നൽകിയതുമുതൽ എന്നെ വഴിനടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.” Review and Herald, April 14, 1903.

മില്ല റൈറ്റ ് ചരിത്രത്ത ിലെ കാലപ്രവചനങ്ങ ളെ കേൾക്ക ുന്ന വർ വിശകലനം ചെയ്യേ ണ്ട തിന്ന ു, ആ കാലപ്രവചനങ്ങ ൾ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ചരിത്രകാലഘട്ട ങ്ങ ളെ അവലോകനം

ചെയ്യുന്നതെന്ന പ്രവൃത്തി ആവശ്യമാണ്. ഇത് സംഭവങ്ങളെ ഒരു സമയരേഖയിൽ ചിത്രീകരിക്കുന്ന പ്രവർത്തിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ബൈബിളിൽനിന്ന് മില്ലറൈറ്റുകൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞതും തുടർന്ന ചരിത്രരേഖകളാൽ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടതുമായ ഈ പ്രവചനകാലഘട്ടങ്ങളെ ഒരു പ്രവചനവിദ്യാർത്ഥി പരിഗണിക്കുന്ന അന്വേഷണനിലയിലെത്തുമ്പോൾ, ആ കാലപ്രവചനത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലുള്ള ചരിത്രം അതേ പ്രവചനത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിലുള്ള ചരിത്രത്തെ പ്രതീകാത്മകമായി മുൻകൂട്ടി സൂചിപ്പിക്കുന്നതാണെന്ന് അവൻ തിരിച്ചറിയുവാനുള്ള നിലയിൽ ഇരിക്കും. ആ ദൃഷ്ടികോണത്തിൽനിന്ന് വിദ്യാർത്ഥി ചരിത്രം ആവർത്തിക്കപ്പെ എന്നു പഠിക്കണം. ആ ബോധ്യം സ്ഥാപിതമായിരിക്കുമ്പോൾ, യേശു അന്ത്യത്തെ ആരംഭംകൊണ്ടു ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നു എന്നും അ കാണേണ്ടതാകുന്നു.

ലോകാവസാനത്തെ "ഒരു ആലയത്തിന്റെ പണിയൽ" എന്ന രീതിയിൽ ചിത്രീകരിക്കുന്ന പ്രവചനരേഖയിൽനിന്ന്, അധിഷ്ഠാനത്തിന്മേൽ പണിത ആലയത്തിന്മേൽ അവസാനം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു പരമശിലയുണ്ടെന്ന് വിദ്യാർത്ഥി അറിയേണ്ടതാണ്. മില്ലറെ വെളിച്ചത്തുകൊണ്ടുവരുവാൻ ഉപകരണമാക്കിയ ആലയത്തിന്റെ അധിഷ്ഠാനം (അതു യേശുക്രിസ്തുവിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; കാരണം യേശുക്രിസ്തുവല്ലാതെ മറ്റൊരു അധിഷ്ഠാനം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുവാൻ കഴിയുകയില്ല), പ്രവചനകാലത്തിന്മേൽ പണിത ഒരു അധിഷ്ഠാനമായിരുന്നു എന്നു അവൻ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. യേശു ആരംഭത്തിലൂടെ അവസാനത്തെ ദൃഷ്ടാന്തമാക്കുന്നതിനാൽ, ആലയത്തിന്റെ പരമശിലയായ അന്തിമശില—അധിഷ്ഠാനത്തോടു സമാന്തരമായിരിക്കണം—എന്നതും വിദ്യാർത്ഥി കാണേണ്ടതാണ്. മില്ലറിനുവേണ്ടി ആലയത്തിന്റെ അധിഷ്ഠാനം പ്രവചനകാലമായിരുന്നു, എങ്കിലും ആ അധിഷ്ഠാനം യേശുക്രിസ്തുതന്നെയായിരുന്നു.

> എനിക്കു നല്കപ്പെട്ട ദൈവകൃപപ്രകാരം, ജ്ഞാനമുള്ള പ്രധാന ശില്പിയെപ്പോലെ ഞാൻ അടിസ്ഥാനം ഇട്ടിരിക്കുന്നു; മറ്റൊരുവൻ അതിന്മേൽ പണിയുന്നു. എന്നാൽ ഓരോരുത്തനും അതിന്മേൽ എങ്ങനെ പണിയുന്നു എന്നു ശ്രദ്ധിക്കട്ടെ. എന്തെന്നാൽ, ഇട്ടിരിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനത്തിന്നു പുറമെ, അതായത് യേശുക്രിസ്തുവല്ലാതെ, മറ്റൊരു അടിസ്ഥാനം ആരും ഇടുവാൻ കഴികയില്ല. 1 കൊരിന്ത്യർ 3:10, 11.

താൻ അടിസ്ഥാനം അഥവാ ആരംഭം സ്ഥാപിച്ച ഒരു ദേവാലയം പണിതുയർത്തുന്നതാണ് തന്റെ പ്രവൃത്തി എന്നു പൗലൊസ് വ്യക്തമാക്കുന്നു. അവൻ ജാതികളോടുള്ള അപ്പൊസ്തലൻ ആയിരുന്നു ക്രിസ്തീയസഭയുടെ അടിസ്ഥാനം സ്ഥാപിക്കുവാൻ അവൻ ഉപകരിക്ക അതേ ഭാഗത്തിൽ തന്നേ, നമ്മുടെ ശരീരങ്ങൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദേവാലയമാണെന്നതും പൗലൊസ് വ്യക്തമാക്കുന്നു. അതുപോലെ, ശലോമോന്റെ ദേവാലയവും മരുഭൂമിയിലെ വിശുദ്ധമന്ദിരവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു; ഇവയൊക്കെയും യേശുക്രിസ്തുവിനാൽ

പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന അടിസ്ഥാനങ്ങളുള്ളവയാണ്. മില്ലർ പണിതുയർത്തുവാൻ ഉപകരിക്കപ്പെട്ട അടിസ്ഥാനം അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ ദേവാലയമായിരുന്നു; ആ ദേവാലയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം നിർവിവാദമായി യേശുക്രിസ്തുവാണ്. എന്നാൽ കൂടുതൽ പ്രത്യേകമായി പറഞ്ഞാൽ, ആത്മീയവും പ്രവചനാത്മകവുമായി ഉള്ള വസ്തുക്കൾകൊണ്ട് പണിതുയർത്തപ്പെടുന്ന ദേവാലയമാണ് അത്.

അതിനാൽ തലക്കല്ലും യേശുക്രിസ്തുവായിരിക്കണം; എന്നാൽ തലക്കല്ലിൽ ഒരു പ്രധാന പ്രവാചക നിയമവും ഉൾപ്പെടേണ്ടതാണ്; കാരണം മില്ലറിന് ഒരു നിയമസമുച്ചയം നൽകിയിരുന്നു; അതിൽ മില്ലറൈറ്റുകളുടെ മുഖ്യനിയമമായ "ഒരു ദിവസത്തിന് ഒരു വർഷം" എന്ന തത്ത്വം ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ നിയമമില്ലാതെ കാലപ്രവചനത്തെ തിരിച്ചറിയൽ സാധ്യമല്ല; അതിനാൽ അടിസ്ഥാനവും ഇല്ല. അവസാനം, യേശുക്രിസ്തുവിനെ (അടിസ്ഥാനം) പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു പ്രതിരൂപം ഉണ്ടായിരിക്കണം; അത് നിയമങ്ങളുടെ ഒരു സമുച്ചയത്തിനുള്ളിലെ ഒരു മുഖ്യനിയമമായിരിക്കണം; ആ നിയമസമുച്ചയമാണ് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിപ്പാട് സ്ഥാപിക്കുന്നത്. ആ നിയമം, തീർച്ചയായും, "ആദ്യ പരാമർശം" എന്ന നിയമമാണ്; അത് ആരംഭത്തിൽനിന്ന് അവസാനം തിരിച്ചറിയുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവഗുണത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

2 തെസ്സലൊനിക്ക്യരിൽ, രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു സത്യത്തോടുള്ള സ്നേഹം സ്വീകരിക്കാതിരുന്നവർ, പഴയ നിയമത്തിൽ "സത്യം" എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന, മൂന്ന് അക്ഷരങ്ങളാൽ നിർമ്മിതമായ എബ്രായപദത്തിൽനിന്നു വ്യുത്പന്നമായ ഗ്രീക്ക് പദം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന സത്യത്തെ നിരസിച്ചു. അവർ ഒരു പൊള്ളത്തരം വിശ്വസിച്ചതിനാൽ പ്രബലമായ വഞ്ചന ലഭിക്കുന്ന ആ കൂട്ടം, രണ്ടു വിശുദ്ധ ചാർട്ടുകളിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, പഴയ പാതകളിലേക്കും അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലേക്കും മടങ്ങിവരുവാൻ നിരസിച്ചു. അതുകൊണ്ട്, നാം ഇപ്പോൾ കുറെകാലമായി പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭാഗം ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:

> "യോഹന്നാനെ ഉപദേശിച്ച ബലവാനായ ദൂതൻ യേശുക്രിസ്തുവല്ലാതെ മറ്റൊരാളുമായിരുന്നില്ല. അവൻ തന്റെ വലങ്കാൽ സമുദ്രത്തിന്മേലും ഇടങ്കാൽ വരണ്ട നിലത്തിന്മേലും വെക്കുന്നതു, സാത്താനുമായുള്ള മഹാവിവാദത്തിന്റെ അവസാന ദൃശ്യങ്ങളിൽ അവൻ വഹിക്കുന്ന പങ്കിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഈ നിലപാട് മുഴുവൻ ഭൂമിയിന്മേലുള്ള അവന്റെ പരമശക്തിയെയും അധികാരത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഈ വിവാദം യുഗംതോറും അധികം ശക്തവും ദൃഢനിശ്ചയപൂർണ്ണവുമായി വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു; അന്ധകാരത്തിന്റെ ശക്തികളുടെ കൗശലപൂർണമായ പ്രവർത്തനം അതിന്റെ ഉച്ചസ്ഥിതിയിലെത്തുന്ന അന്തിമ ദൃശ്യങ്ങൾവരെ അതു അങ്ങനെ തുടരും. സാത്താൻ, ദുഷ്ടമനുഷ്യരോടു ഏകീഭവിച്ച്, സത്യത്തിന്റെ സ്നേഹം സ്വീകരിക്കാത്ത മുഴുവൻ ലോകത്തെയും സഭകളെയും വഞ്ചിക്കും. എന്നാൽ ആ ബലവാനായ ദൂതൻ ശ്രദ്ധ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അവൻ

> ഉച്ച ത്ത ിലുള്ള ശബ്ദ ത്തേ ാടെ വിളിച്ച ുപറയുന്ന ു. സത്യ ത്തെ എതിർക്ക ുന്ന തിനായി സാത്ത ാനോടു ചേർന്ന ിരിക്ക ുന്ന വർക്ക ു ത ശബ്ദ ത്ത ിന്റെ ശക്ത ിയും അധികാരവും അവൻ കാണിച്ച ുതരുവാനിരിക്ക ektedir.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

ഈ മുൻപത്തെ ഭാഗത്തിൽ “സത്യത്തിന്റെ സ്നേഹം സ്വീകരിക്കാതിരുന്ന സഭകൾ” എന്നു പറയപ്പെടുന്നവർ, ദാനിയേലിലും മത്തായിയിലും പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്ന ദുഷ്ടരുമായ മൂഢകന്യകമാരാണ്; അമോസ് 8:12 പ്രകാരം, സമയം കഴിഞ്ഞുപോയശേഷം മാത്രമേ അവർ ദൈവത്തിന്റെ അന്തിമ മുന്നറിയിപ്പുസന്ദേശം അന്വേഷിക്കാൻ തുടങ്ങുകയുള്ളു. അത് അത്യന്തം വൈകിയിരിക്കുന്നു, കാരണം അവർ അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഒരു അസത്യത്തെ വിശ്വസിച്ചു. അഡ്വെന്റിസം ആദ്യം ആ അസത്യം ഉൾക്കൊള്ളാൻ തുടങ്ങിയത് 1863-ൽ ആയിരുന്നു; അതിനുശേഷം അതിന്റെ യാത്ര മുഴുവൻ തുടർച്ചയായ അധഃപതനത്തിലേക്കായിരുന്നു.

ഞാൻ ഇപ്പോൾ എഴുതാൻ പോകുന്നത് പൂർണമായും വ്യക്തിപരമായൊരു വിലയിരുത്തലാണെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു; എങ്കിലും 1863 മുതൽ അഡ്വെന്റിസത്തിലേക്ക് എന്ത് പുതിയ പ്രവാചകപ്രകാശമാണ് പരിചയപ്പെടുത്തപ്പെട്ടത്? ജോൺസും വാഗ്ഗണറും 1888-ൽ പ്രസംഗിച്ച സന്ദേശത്തെക്കുറിച്ച് എലൻ വൈറ്റ് പറയുന്നത്, താൻ വർഷങ്ങളായി അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സന്ദേശം തന്നെയായിരുന്നു അതെന്ന് ആകുന്നു. അവരുടെ സന്ദേശം 1888-ൽ അഡ്വെന്റിസത്തിനു പുതിയതും ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്നതുമായി തോന്നിയിരിക്കാം; എന്നാൽ ആ പുതുമയും ആ ഞെട്ടലും ഉളവാക്കിയത് ഒരു പുതിയ സന്ദേശമൂലം അല്ല, മറിച്ച് 1863 മുതൽ ദൈവജനത്തിന്മേൽ പതിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ആത്മീയ അന്ധതയാലായിരുന്നു.

1863-നു മുമ്പേ അഡ്വെന്റിസം ലൗദിക്ക്യേയാവസ്ഥയിലാണെന്ന് എലൻ വൈറ്റ് തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു; അതിനാൽ ലൗദിക്ക്യേയയുടെ അന്ധത 1863-നു മുമ്പേ അഡ്വെന്റിസത്തിന്മേൽ ഇതിനകം കടന്നുകയറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ 1863-ൽ സഭ, മില്ലർ കണ്ടെത്തിയ ഏറ്റവും ആദ്യത്തെ “കാല പ്രവചനം” ആയ ലേവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്തിയാറിലെ “ഏഴ് കാലങ്ങൾ” എന്ന സത്യത്തെ ഔദ്യോഗികമായി മാറ്റിവെച്ചു. 1863 മുതൽ അഡ്വെന്റിസത്തിൽ ഉദിച്ചുവന്ന യാതൊരു പ്രവാചകപ്രകാശവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല! എന്താണ് മാറിയത്?

പ്രവചനകാലത്തെ അടിസ്ഥ ാനമാക്ക ി യേശു ക്രിസ ്തുവിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ച ിരുന്ന ദേവാലയത്ത ിന്റെ അടിത്ത റയിലെ അത്യ ാദ്യ ക 1863-ൽ അഡ്വെ ന്റിസം മാറ്റ ിവെച്ച ു. താൻ തന്നെ “അത്ഭ ുതകരമായ സംഖ്യ നിർണയകൻ” ആയ പാൽമോണി ആയി പ്രതിനിധീകരിച്ച ക്രിസ ്തുവാൽ ദാനിയേലിൽ അവതരിപ്പ ിക്ക പ്പെ ട്ട കാലത്തെ അടിസ്ഥ ാനമാക്ക ി മി ദേവാലയത്ത ിന്റെ അടിത്ത റയിൽ സ്ഥ ാപിച്ച ആദ്യ കല്ല്

നിരസിക്ക പ്പെ ടുകയും മാറ്റ ിവെക്ക പ്പെ ടുകയും ചെയ ്തു. മില്ല ർ കണ്ടെ ത
അത്യ ാദ്യ കല്ല ് ...

“നിരസിക്ക പ്പെ ട്ട കല്ല ിനെക്ക ുറിച്ച ുള്ള പ്രവചനം ഉദ്ധ രിക്ക ുമ്പോ
ക്രിസ ്തു യിസ്രായേലിന്റെ ചരിത്രത്ത ിലെ ഒരു യഥാർത്ഥ
സംഭവത്തെ യാണ് സൂചിപ്പ ിച്ച ത്. ആ സംഭവം ആദ്യ ദേവാലയത്ത ിന്റെ
നിർമാണവുമായി ബന്ധ ് പ്പെ ട്ട ിരുന്ന തായിരുന്ന ു. അത് ക്രിസ ്തുവിന്റെ
ആദ്യ ാഗമനകാലത്ത ് പ്രത്യേ ക പ്രയോഗമുള്ള തും യെഹൂദന്മ ാരോടു
പ്രത്യേ ക ശക്ത ിയോടെ അഭ്യ ർത്ഥ ിക്കേ ണ്ട തുമായിരുന്ന ുവെങ്ക ില
അതിൽ നമുക്ക ും ഒരു പാഠമുണ്ട ്. ശലോമോന്റെ ദേവാലയം
പണിയപ്പെ ട്ട പ്പോ ാൾ, മതിലുകൾക്ക ും അടിത്ത റയ്ക്ക ുമായി
ഉപയോഗിക്കേ ണ്ട അതിപ്രമാണമുള്ള കല്ല ുകൾ ഖനിയിൽവെച്ച ുതന്നെ
പൂർണ്ണ മായി ഒരുക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ു; അവ നിർമാണസ്ഥ ലത്തേ ക്ക ു
കൊണ്ട ുവന്ന ശേഷം, അവയുടെ മേൽ ഒരു ഉപകരണവും
പ്രയോഗിക്ക രുതായിരുന്ന ു; തൊഴിലാളികൾക്ക ു ചെയ്യ ാനുള്ള ത്
അവയെ യഥാസ്ഥ ാനത്ത ് വെക്ക ുന്ന തു മാത്രമായിരുന്ന ു. അടിത്ത റ
ഉപയോഗിക്കേ ണ്ട തിന്ന ു, അസാധാരണ വലിപ്പ വും വിചിത്രമായ
ആകൃതിയും ഉള്ള ഒരു കല്ല ് കൊണ്ട ുവന്ന ിരുന്ന ു; എന്ന ാൽ
തൊഴിലാളികൾക്ക ു അതിന് യോജിച്ച സ്ഥ ലം കണ്ടെ ത്ത ാനായില്ല ;
അതുകൊണ്ട ് അവർ അതിനെ സ്വ ീകരിച്ച ില്ല . ഉപയോഗിക്ക പ്പെ ടാതെ
അവരുടെ വഴിയിൽ കിടന്ന തിനാൽ അത് അവർക്ക ു ഒരു ശല്യ മായി.
അങ്ങ നെ അത് ദീർഘകാലം നിരസിക്ക പ്പെ ട്ട ഒരു കല്ല ായി കിടന്ന ു.
എന്ന ാൽ നിർമാതാക്ക ൾ മൂലക്ക ല്ല ് ഇടേണ്ട ഘട്ട ത്ത ിലെത്ത ിയപ്പോ
ആ പ്രത്യേ ക സ്ഥ ാനത്ത ് വെക്ക ാനും അതിന്മേ ൽ പതിയേണ്ട മഹാഭാ
വഹിക്ക ാനും തക്ക തായ വലിപ്പ വും ശക്ത ിയും ശരിയായ ആകൃതിയും
ഉള്ള ഒരു കല്ല ിനെ കണ്ടെ ത്തേ ണ്ട തിന്ന ു അവർ ദീർഘനേരം
അന്വേ ഷിച്ച ു. ഈ പ്രധാനസ്ഥ ാനത്തേ ക്ക ു അവർ
അവിവേകപരമായൊരു തിരഞ്ഞെ ടുപ്പ ് ചെയ ്താൽ, സമസ ്ത
കെട്ട ിടത്ത ിന്റെയും സുരക്ഷ അപകടത്ത ിലാകുമായിരുന്ന ു.
സൂര്യ ന്റെ ചൂടിനെയും മഞ്ഞ ുകട്ട ിയുടെ തണുപ്പ ിനെയും
കൊടുങ്ക ാറ്റ ിന്റെ പ്രഹരത്തെ യും പ്രതിരോധിക്ക ുവാൻ കഴിവുള്ള ഒരു
കല്ല ിനെ അവർ കണ്ടെ ത്തേ ണ്ട തായിരുന്ന ു. വ്യ ത്യ സ ്ത സമയങ്ങ ള
കല്ല ുകളും തെരഞ്ഞെ ടുത്ത ിരുന്ന ു; എന്ന ാൽ അതിപ്രമാണമുള്ള
ഭാരത്ത ിന്റെ സമ്മ ർദ്ദ ത്ത ിൽ അവ കഷണങ്ങ ളായി തകർന്ന ുപോയി.
മറ്റ ുചിലയ്ക്ക ് വായുമണ്ഡ ലത്ത ിലെ പെട്ടെ ന്ന ുള്ള മാറ്റ ങ്ങ ളുടെ
പരീക്ഷ ണം സഹിക്ക ാനായില്ല . എന്ന ാൽ ഒടുവിൽ ദീർഘകാലം
നിരസിക്ക പ്പെ ട്ട ുകിടന്ന ആ കല്ല ിലേക്ക ു ശ്രദ്ധ തിരിഞ്ഞ ു. വായുവ
സൂര്യ പ്രകാശത്ത ിനും കൊടുങ്ക ാറ്റ ിനും അതു വിധേയമായിരുന്ന ിട്ട ും,
അതിൽ ചെറുതെങ്ക ിലും ഒരു വിള്ള ലുപോലും പ്രത്യ ക്ഷ പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ില്ല
നിർമാതാക്ക ൾ ആ കല്ല ിനെ പരിശോധിച്ച ു. ഒരു പരീക്ഷ ണമൊഴികെ
അതു എല്ല ാ പരീക്ഷ ണങ്ങ ളും അതിജീവിച്ച ിരുന്ന ു. കഠിന
സമ്മ ർദ്ദ ത്ത ിന്റെ പരീക്ഷ ണവും അതു സഹിക്ക ുമെങ്ക ിൽ, അതിനെ
മൂലക്ക ല്ല ായി സ്വ ീകരിക്ക ാമെന്ന ് അവർ തീരുമാനിച്ച ു. പരീക്ഷ ണം
നടത്ത ി. കല്ല ് സ്വ ീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ു, അതിന് നിശ്ച യിക്ക പ്പെ ട്ട

സ്ഥ ാനത്തേ ക്ക ു കൊണ്ട ുവരപ്പെ ട്ട ു, അതു കൃത്യ മായി യോജിക്ക ുന്ന താണെന്ന ു കണ്ടെ ത്ത പ്പെ ട്ട ു. (പവാചകദർശനത്ത ി യെശയ്യ ാവിനു ഈ കല്ല ് (കിസ ്തുവിന്റെ (പതീകമാണെന്ന ു കാണിക്ക പ്പെ ട്ട ു. അവൻ ഇ(പകാരം പറയുന്ന ു:”

“‘സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയെ തന്നേ വിശുദ്ധീകരിപ്പിൻ; അവൻ തന്നേ നിങ്ങളുടെ ഭയമായിരിക്കട്ടെ, അവൻ തന്നേ നിങ്ങളുടെ നടുക്കമായിരിക്കട്ടെ. അവൻ ഒരു വിശുദ്ധമന്ദിരമായിരിക്കും; എന്നാൽ ഇസ്രായേലിന്റെ ഇരു വീടുകൾക്കും ഇടറുന്ന കല്ലും അപമാനത്തിന്റെ പാറയും, യെരൂശലേം നിവാസികൾക്കു കുടുക്കും കണിയും ആയിരിക്കും. അവരുടെ ഇടയിൽ അനേകർ ഇടറി വീഴും; തകർന്നുപോകും; കണിയിലകപ്പെടും; പിടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.’ പ്രവാചകദർശനത്തിൽ ആദ്യ ആവിർഭാവകാലത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയ പ്രവാചകനു, സോളോമോന്റെ ആലയത്തിലെ പ്രധാന മൂലക്കല്ലിനോടു കാണിച്ച പെരുമാറ്റം പ്രതീകാത്മകമായി സൂചിപ്പിച്ചിരുന്ന പരീക്ഷണങ്ങളും പരിശോധനകളും ക്രിസ്തു സഹിക്കേണ്ടതാണെന്നു കാണിക്കപ്പെടുന്നു. ‘അതുകൊണ്ടു യഹോവയായ കർത്താവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഇതാ, ഞാൻ സീയോനിൽ ഒരു അടിസ്ഥാനത്തിനായി ഒരു കല്ല് സ്ഥാപിക്കുന്നു; പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ട കല്ല്, അമൂല്യമായ മൂലക്കല്ല്, ഉറപ്പുള്ള അടിസ്ഥാനം; വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ഓടിയിടുകയില്ല.’ യെശയ്യാവ് 8:13–15; 28:16.”

“അനന്തജ്ഞാനത്തിൽ ദൈവം മൂലക്കല്ല് തിരഞ്ഞെടുത്തു, അതു താൻ തന്നേ സ്ഥാപിച്ചു. അതിനെ അവൻ ‘ഉറപ്പുള്ള അധിസ്ഥാനം’ എന്നു വിളിച്ചു. ലോകമെങ്ങുമുള്ളവർ തങ്ങളുടെ ഭാരങ്ങളും ദുഃഖങ്ങളും അതിന്മേൽ വെച്ചേക്കാം; അവയെ എല്ലാം അതിന് സഹിച്ചുനിൽക്കാൻ കഴിയും. പൂർണ്ണസുരക്ഷയോടെ അവർ അതിന്മേൽ പണിയാം. ക്രിസ്തു ഒരു ‘പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ട കല്ല്’ ആകുന്നു. അവനിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവരെ അവൻ ഒരിക്കലും നിരാശരാക്കുന്നില്ല. അവൻ എല്ലാ പരീക്ഷണവും വഹിച്ചിരിക്കുന്നു. ആദാമിന്റെ കുറ്റബോധത്തിന്റെ ഭാരവും അവന്റെ സന്തതികളുടെ കുറ്റബോധത്തിന്റെ ഭാരവും അവൻ സഹിച്ചിരിക്കുന്നു; ദുഷ്ടശക്തികളുടെ മേൽ പരിപൂർണ്ണ വിജയിയായി അവൻ പുറത്തുവന്നിരിക്കുന്നു. മാനസാന്തരപ്പെടുന്ന ഓരോ പാപിയും അവന്റെ മേൽ ഏല്പിച്ച ഭാരങ്ങൾ അവൻ വഹിച്ചിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിൽ കുറ്റഭാരമുള്ള ഹൃദയം ആശ്വാസം കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. അവൻ ഉറപ്പുള്ള അധിസ്ഥാനം ആകുന്നു. അവനെ തന്നേ തങ്ങളുടെ ആശ്രയമാക്കുന്ന ഏവരും സമ്പൂർണ്ണ സുരക്ഷയിൽ വിശ്രമിക്കുന്നു.”

“യെശയ്യാവിന്റെ പ്രവചനത്തിൽ ക്രിസ്തു ഉറച്ച അടിസ്ഥാനം കൂടിയായും ഇടറുന്ന കല്ല് കൂടിയായും പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രേരണയാൽ എഴുതിയ അപ്പോസ്തലനായ പത്രോസ്, ക്രിസ്തു ആർക്കു അടിസ്ഥാനക്കല്ലും ആർക്കു ഇടറലിന്റെ പാറയുമാകുന്നു എന്നു വ്യക്തമായി കാണിച്ചുതരുന്നു:

"'കർത്താവ് കൃപയുള്ളവൻ എന്നു നിങ്ങൾ രുചിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെ മനുഷ്യരാൽ നിരസിക്കപ്പെട്ടതെങ്കിലും ദൈവത്താൽ തിരഞ്ഞെടുത്തതും വിലയേറിയതുമായ ജീവനുള്ള കല്ലായ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു ചേർന്ന്, നിങ്ങൾക്കും ജീവിക്കുന്ന കല്ലുകളായി ആത്മീയ ഭവനമായും വിശുദ്ധ പുരോഹിതവർഗ്ഗമായും പണിയപ്പെടുന്നു; യേശുക്രിസ്തുമൂലം ദൈവത്തിന് പ്രസാദകരമായ ആത്മീയ യാഗങ്ങൾ അർപ്പിപ്പാൻ തന്നേ. അതുകൊണ്ടു തിരുവെഴുത്തിലും ഇങ്ങനെ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു: ഇതാ, ഞാൻ സീയോനിൽ തിരഞ്ഞെടുത്തതും വിലയേറിയതുമായ ഒരു പ്രധാന മൂലക്കല്ല് വെക്കുന്നു; അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ലജ്ജിക്കപ്പെടുകയില്ല. ആകയാൽ വിശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്കു വിലയേറിയവൻ ആകുന്നു; എന്നാൽ അനുസരിക്കാത്തവർക്കോ, ശില്പികൾ നിരസിച്ച കല്ല് അതുതന്നെ മൂലയുടെ തലയായി തീർന്നു; ഇടറലിന്റെ കല്ലും അപമാനത്തിന്റെ പാറയും ആയി—വചനത്തിൽ അനുസരണക്കേട് കാണിച്ചു ഇടറുന്നവർക്കു തന്നേ.' 1 പത്രോസ് 2:3–8."

"വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു ക്രിസ്തുവാണ് ഉറപ്പുള്ള അടിസ്ഥാനം. ഇവരാണ് പാറമേൽ വീണു തകർന്നുപോകുന്നവർ. ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള കീഴടങ്ങലും അവനിലുള്ള വിശ്വാസവും ഇവിടെ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. പാറമേൽ വീണു തകർന്നുപോകുക എന്നത് നമ്മുടെ സ്വയനീതിയെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും, ഒരു ശിശുവിന്റെ വിനയത്തോടെ ക്രിസ്തുവിങ്കൽ ചെല്ലുകയും, നമ്മുടെ അതിക്രമങ്ങളെക്കുറിച്ചു മാനസാന്തരപ്പെടുകയും, അവന്റെ ക്ഷമിക്കുന്ന സ്നേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു. അതുപോലെ തന്നേ, വിശ്വാസത്താലും അനുസരണത്താലും നാം ക്രിസ്തുവിനെ നമ്മുടെ അടിസ്ഥാനമായി എടുത്ത് അതിന്മേൽ പണിയുന്നു."

"ഈ ജീവനുള്ള കല്ലിന്മേൽ യെഹൂദന്മാരും ജാതികളും ഒരുപോലെ പണിയാം. നാം സുരക്ഷിതമായി പണിയാൻ കഴിയുന്ന ഏക അടിസ്ഥാനം ഇതുമാത്രമാണ്. ഇത് എല്ലാവർക്കും മതിയാകുന്നത്ര വിശാലവും, സർവ്വലോകത്തിന്റെയും ഭാരവും ചുമടും താങ്ങിനിറുത്താൻ മതിയാകുന്നത്ര ശക്തവുമാണ്. ജീവനുള്ള കല്ലാ ക്രിസ്തുവുമായുള്ള ഐക്യത്തിലൂടെ, ഈ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ പണിയുന്ന ഏവരും ജീവനുള്ള കല്ലുകളായിത്തീരുന്നു. അനേകർ സ്വന്തം പരിശ്രമങ്ങളാൽ കൊത്തിക്കളയപ്പെടുകയും, മിനുക്കപ്പെടുകയും, അലങ്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു; എങ്കിലും അവർ 'ജീവനുള്ള കല്ലുകൾ' ആകുവാൻ കഴിയില്ല, കാരണം അവർ ക്രിസ്തുവോടു ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഈ ബന്ധമില്ലാതെ ആരും രക്ഷിക്കപ്പെടുകയില്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവൻ നമ്മിൽ ഇല്ലാതെ, പരീക്ഷണങ്ങളുടെ കൊടുങ്കാറ്റുകളെ നാം നേരിട്ടുനിൽക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. നമ്മുടെ നിത്യസുരക്ഷ, ഉറപ്പുള്ള അടിസ്ഥാനത്ത നാം പണിയുന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് അനേകർ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത അടിസ്ഥാനങ്ങളിന്മേൽ പണിയു പെയ്യുകയും, കൊടുങ്കാറ്റ് കൊഴുക്കുകയും, പ്രളയജലങ്ങൾ വരികയും

ചെയ്യുമ്പോൾ, അവരുടെ വീട് വീഴും; കാരണം അത് നിത്യ ശിലയായ പ്രഥമ മൂലക്കല്ലായ ക്രിസ്തുയേശുവിന്മേൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല

"'വചനത്തിൽ ഇടറുകയും അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക്,' ക്രിസ്തു ഇടർച്ചയുടെ ശിലയായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ 'ശില്പികൾ തള്ളിക്കളഞ്ഞ കല്ല് തന്നേ കോണിന്റെ പ്രധാന ശിരസ്സായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.' തള്ളിക്കളയപ്പെട്ട കല്ലിനെപ്പോലെ, ഭൂമിയിലെ തന്റെ ദൗത്യത്തിൽ ക്രിസ്തു അവഗണനയും അപമാനവും സഹിച്ചിരുന്നു. അവൻ 'മനുഷ്യരാൽ നിരസിക്കപ്പെട്ടവനും തള്ളിക്കളയപ്പെട്ടവനും, ദുഃഖങ്ങളുടെ മനുഷ്യനും വ്യസനം പരിചയമുള്ളവനും ആയിരുന്നു; ... അവൻ നിരസിക്കപ്പെട്ടവനായിരുന്നു; നാം അവനെ ഗണിച്ചില്ല.' യെശയ്യാവു 53:3. എന്നാൽ അവൻ മഹത്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ട കാലം സമീപിച്ചിരുന്നു. മരിച്ചവരിൽനിന്നുള്ള പുനരുത്ഥാനത്താൽ അവൻ 'ശക്തിയോടെ ദൈവപുത്രൻ' എന്നു പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുമായിരുന്നു. റോമർ 1:4. അവന്റെ രണ്ടാം വരവിൽ, അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും കർത്താവായി വെളിപ്പെടും. ഇപ്പോൾ അവനെ ക്രൂശിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങിയിരുന്നവർ അവന്റെ മഹത്വം തിരിച്ചറിയും. സർവ്വവിശ്വത്തിന്റെ മുമ്പാകെ തള്ളിക്കളയപ്പെട്ട കല്ല് കോണിന്റെ പ്രധാന ശിരസ്സായിത്തീരും.

"'അതിന്റെമേൽ ആർക്കെങ്കിലും വീണാൽ, അത് അവനെ പൊടിച്ചുകളയും.' ക്രിസ്തുവിനെ നിരസിച്ച ജനങ്ങൾ ഉടൻതന്നെ അവരുടെ നഗരവും അവരുടെ ജാതിയും നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതു കാണേണ്ടിവന്നു. അവരുടെ മഹത്വം തകർന്നുപോകയും, കാറ്റിന്റെ മുമ്പിലെ പൊടിപോലെ ചിതറിപ്പോകയും ചെയ്യും. യെഹൂദന്മാരെ നശിപ്പിച്ചതെന്തായിരുന്നു? അവർ അതിന്മേൽ പണിതിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരുടെ സുരക്ഷയായേനിരുന്ന ആ പാറ തന്നെയായിരുന്നു അത്. അവഗണിക്കപ്പെട്ട ദൈവത്തിന്റെ നന്മ, തള്ളിക്കളയപ്പെട്ട നീതി, ലഘുവായി കണ്ട കരുണ—അവയായിരുന്നു അത്. മനുഷ്യർ ദൈവത്തിനെതിരെ തങ്ങളെത്തന്നെ നിരത്തി; അവരുടെ രക്ഷയായേനിരുന്ന എല്ലാം അവരുടെ നാശമായി മാറി. ദൈവം ജീവനിലേക്കായി നിയമിച്ച എല്ലാം അവർക്കു മരണത്തിനായിത്തീർന്നു. യെഹൂദന്മാർ ക്രിസ്തുവിനെ ക്രൂശിച്ചതിൽ യെരൂശലേമിന്റെ നാശം ഉൾക്കൊള്ളപ്പെട്ടിരുന്നു. കാൽവരിയിൽ ചൊരിയപ്പെട്ട രക്തം, ഈ ലോകത്തിനും വരുവാനുള്ള ലോകത്തിനും അവരെ നാശത്തിലേക്ക് മുങ്ങിച്ച ഭാരമായിരുന്നു. ദൈവകൃപയെ നിരസിക്കുന്നവരുടെമേൽ ന്യായവിധി വീഴുന്ന ആ മഹത്തായ അന്ത്യദിവസത്തിലും ഇങ്ങനെ തന്നെയായിരിക്കും. ഇടർച്ചയുടെ പാറയായിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തു അന്നു അവർക്കു പ്രതികാരം ചെയ്യുന്ന ഒരു പർവതമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. നീതിമാന്മാർക്കു ജീവനായിരിക്കുന്ന അവന്റെ മുഖകാന്തിയുടെ മഹത്വം ദുഷ്ടന്മാർക്കു ദഹിപ്പിക്കുന്ന അഗ്നിയായിരിക്കും. നിരസിക്കപ്പെട്ട സ്നേഹവും, അവഗണിക്കപ്പെട്ട കൃപയും നിമിത്തം പാപി നശിച്ചുപോകും."

“അനവധി ദൃഷ്ട ാന്ത ങ്ങ ളാലും ആവർത്ത ിച്ച ുള്ള മുന്ന റിയിപ്പ ുകള
ദൈവപു്രതനെ നിരസിച്ച തിന്റെ ഫലം യെഹൂദന്മ ാർക്ക ു
എന്ത ായിരിക്ക ുമെന്ന ് യേശു കാണിച്ച ു. ഈ വചനങ്ങ ളിൽ, തങ്ങ ളെ
വീണ്ടെ ടുപ്പ ുകാരനായി അവനെ സ്വ ീകരിക്ക ാൻ വിസമ്മ തിക്ക ുന്ന
സകല കാലങ്ങ ളിലുമുള്ള എല്ല ാവരോടും അവൻ
സംസാരിച്ച ുകൊണ്ട ിരുന്ന ു. ഓരോ മുന്ന റിയിപ്പ ും
അവർക്ക ുവേണ്ട ിയുള്ള താണ്. അശുദ്ധ ീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ദേവാലയം,
അനുസരണക്കേ ടുള്ള മകൻ, വ്യ ാജ കർഷകർ, അവഹേളനഭാവമുള്ള
പണിക്ക ാർ—ഇവയെ്ക്ക ല്ല ാം ഓരോ പാപിയുടെയും അനുഭവത്ത ിൽ
തത്ത ുല്യ രൂപമുണ്ട ്. അവൻ മാനസാന്ത രപ്പെ ടുന്ന ില്ലെ ങ്ക ിൽ, അവ
ഇവയാൽ മുൻകൂട്ട ി സൂചിപ്പ ിക്ക പ്പെ ട്ട നാശവിധി
അവന്നേ തായിരിക്ക ും.” യുഗങ്ങ ളുടെ ആ്രഗഹം, 597–600.

ഇത് അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ നാം തുടരാം.